

ВЛАШТУВАННЯ КАМІНІВ ПІД ЧАС РЕКОНСТРУКЦІЇ БУДІВЕЛЬ

Лінченко Я.О.

Науковий керівник – Якименко О.В., канд. екон. наук, доцент

Останнім часом під час реконструкції, особливо під час влаштування мансард, для обігріву вітальні і додання їй естетичної привабливості, стали широко застосовуватися каміни, що працюють на твердому паливі (в основному на дровах або торф'яних брикетах) або на газі.

На жаль, далеко не кожна квартира пристосована до того, щоб мати своє власне вогнище. Найважливішим елементом каміна є димохід, який повинен проходити від квартири до даху. Всі інші варіанти, в тому числі з направленням диму в вентиляційну систему будинку категорично заборонені, оскільки представляють небезпеку для здоров'я мешканців. Через вищевикладене камін можна створити на останньому поверсі практично будь-якого будинку (включаючи типові «панельки») або в будівлях дореволюційної споруди, де вже є димохід.

Перед влаштуванням каміна його потрібно узгодити, як це передбачено під час узгодження перепланування. І в першу чергу слід узгодити його влаштування з пожежними службами, оскільки вони накладають найбільшу кількість обмежень.

Важливе значення має вибір типу каміна, оскільки на сьогоднішній день каміни можна класифікувати за стилями й напрямками. До того ж кожному з них притаманні певні риси, які склалися століттями або виникли не так давно.

Так, каміни класичного напрямку відрізняє П-подібний портал і, як правило, відкрита топка. Оздоблення каміна повинно відповідати конкретному інтер'єру. Портал може бути облицьований мармуром або природним каменем, виконаний з масиву дерева або литого чавуну. Як прикраса порталу класичного каміна нерідко використовувалися скульптурні елементи і барельєфи. З протипожежних вимог підлогу перед порталом каміна виконують на ширину 50 см, а в кожную сторону від порталу – на 30 см із негорючих матеріалів. Черинь, камінна полиця й стінки паливника повинні бути виконані з вогнетривкої цегли.

Для облицьовання сучасних камінів доцільно використовувати плитку «Теракот», що характеризується високою термостійкістю,

різноманітністю колірної гамми і зовнішнього вигляду. Вона не вимагає особливого догляду і зберігає свої характеристики протягом десяти років.

Традиційно дров'яні каміни поділяються на закриті, напіввідкриті і вільно розташовані. У першого типу каміна топковий простір і димар розташовуються в масиві стіни, тому їх влаштовувати можна тільки в будинку, що будується, одночасно з муруванням стін.

У житловому багатоповерховому будинку можна спорудити напіввідкритий камін, у якого димохід може бути влаштований всередині стіни або прибудований до неї.

Вільно розташовані каміни розміщують зазвичай посередині приміщення за загальної площі квартири не менше ніж 150 м². Відкриті каміни прості у виготовленні, але обов'язково вимагають додаткових протипожежних пристроїв. Ці каміни повинні встановлюватися на круглому або квадратному майданчику, піднятому над підлогою на 35...50 см і над ними необхідно підвішувати на ланцюгах або пружинах димозбірник.

З дров'яних камінів потрібно постійно видаляти золу і чистити димохід. Для них необхідно купувати дрова і десь їх зберігати. У зв'язку з цим велику популярність останнім часом набули так звані каміни-імітатори (газові вогнища), в яких вогонь підтримують не дрова, а спеціальна газовий пальник, забезпечений системою автоматичного управління. Картину горіння доповнюють штучними дровами – брусками з екологічно чистих негорючих матеріалів, зовні схожими на дрова. Такі каміни особливо доречні в міських квартирах з газовим опаленням, хоча для горіння можна використовувати і газові балони. Для установа такого каміна обов'язково потрібно отримати дозвіл газової служби.

Найпростішим компромісним варіантом є установа електрокаміна, в якому вогонь представлений ефектною картинкою, а ось електроенергії такий камін споживає дуже багато.